

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)  
της 19ης Οκτωβρίου 2000 \*

Στην υπόθεση T-58/00,

Bond van de Fegarbel-Beroepsverenigingen, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Jules Appeltants, κάτοικος Grâce-Hologne (Βέλγιο),

Benny Corbeels, κάτοικος Leuven (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενοι από τον J. Van Hoof, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων  
στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του F. Brouxel, 6, rue Zithe,

προσφεύγοντες,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από τον W. Wils,  
μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la  
Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2790/1999 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1999, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ L 336, σ. 21),

## ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, K. Lenaerts και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

### Διάταξη

#### Το ιστορικό της διαφοράς

- <sup>1</sup> Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2790/1999 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1999, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ L 336, σ. 21, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), προβλέπει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ δεν εφαρμόζεται επί συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες συνάπτονται μεταξύ δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων, εκάστη των οποίων δραστηριοποιείται, κατ'εφαρμογήν της συμφωνίας, σε διαφορετικό επίπεδο της αλυσίδας παραγωγής ή διανομής, και οι οποίες

αφορούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα μέρη μπορούν να προμηθεύονται, να πωλούν ή να μεταπωλούν ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες (στο εξής: κάθετες συμφωνίες).

2 Η Bond van de Fegarbел-Beroepsverenigingen (στο εξής: BFB) έχει σκοπό να προασπίζει τα συμφέροντα των περιφερειακών ενώσεων των διατηρούντων συνεργεία αυτοκινήτων, υπό την ευρεία του όρου έννοια, καθώς και των μελών των ενώσεων αυτών. Η BFB εκπροσωπεί έτσι 2 500 βελγικές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ). Οι δύο λοιποί προσφεύγοντες είναι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στον ίδιο τομέα με τα μέλη της BFB. Οι ΜΜΕ που εκπροσωπούνται από την BFB και οι δύο λοιποί προσφεύγοντες συνδέονται με κάθετες συμφωνίες εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού.

### Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

3 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Μαρτίου 2000, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

4 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τη διαδικασία διαβουλεύσεως και να διατάξει την επανάληψή της,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 5 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Μαΐου 2000, η Επιτροπή προέβαλε, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου.

- 6 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη,

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

- 7 Οι προσφεύγοντες δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου εντός της προθεσμίας που έταξε το Πρωτοδικείο για τον σκοπό αυτό.

### **Επί του παραδέκτου**

- 8 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εν προκειμένω, έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και ότι παρέλκει η προφορική διαδικασία.

*Επιχειρήματα των διαδίκων*

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί απόφαση η οποία ελήφθη υπό τη μορφή κανονισμού και η οποία αφορά άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Πρόκειται συγκεκριμένα για πράξη αμιγώς γενικής ισχύος. Συνεπώς, η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τούς αφορά άμεσα και ατομικά. Προς τούτο, εξηγούν ότι αποτελούν ή εκπροσωπούν ΜΜΕ οι οποίες, ως διανομείς, τελούν σε κατάσταση οικονομικής εξαρτήσεως έναντι των μεγάλων προμηθευτών, ιδίως των κατασκευαστών ή εισαγωγέων αυτοκινήτων και των προμηθευτών προϊόντων πετρελαίου. Κατ' εφαρμογήν του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι κάθετες συμφωνίες που συνεπάγονται αυτή την κατάσταση οικονομικής εξαρτήσεως εκφεύγουν της εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και της κυρώσεως της *ex tunc* ακυρότητας της προβλεπόμενης στο άρθρο 81, παράγραφος 2, ΕΚ.

*Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

Σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμός ή απόφαση που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ δεν εφαρμόζεται επί των

καθέτων συμφωνιών. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ο οποίος εφαρμόζεται βάσει μιας αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως που ορίζεται από αυτόν λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που αυτός επιδιώκει, απευθύνεται σε όλες τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν συμπράξεις κάθετου χαρακτήρα.

- 13 Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει, λόγω της γενικής ισχύος του, κανονιστικό χαρακτήρα και δεν συνιστά απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2000, T-45/00, *Conseil national des professions de l'automobile* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2927, σκέψη 18).
- 14 Ωστόσο, ο κανονιστικός χαρακτήρας του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν αποκλείει ότι μπορεί να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, *Codorniu* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, *Antillean Rice Mills* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2305, σκέψη 66, και της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, *Exporteurs in Levende Varkens* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψη 50).
- 15 'Όσον αφορά κατ' αρχάς το αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες, υπενθυμίζεται ότι, για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια πράξη γενικής ισχύος αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πρέπει το πρόσωπο αυτό να θίγεται από την επίμαχη πράξη λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, *Plaumann* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 237· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, T-122/96, *Federolio* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1559,

σκέψη 59, και της 29ης Απριλίου 1999, T-120/98, Alce κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1395, σκέψη 19).

16 Συναφώς, οι προσφεύγοντες τονίζουν την οικονομική εξάρτησή τους ή, στην περίπτωση της BFB, την οικονομική εξάρτηση των μελών τους έναντι των μεγάλων προμηθευτών και την αδυναμία, λόγω του προσβαλλόμενου κανονισμού, να επικαλεστούν την κύρωση της ex tunc ακυρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 81, παράγραφος 2, ΕΚ, για τις κάθετες συμφωνίες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού.

17 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, μπορούν να κριθούν παραδεκτές προσφυγές που ασκούνται από ενώσεις όταν αυτές εκπροσωπούν τα συμφέροντα των μελών τους, τα οποία θα μπορούσαν παραδεκτώς να ασκήσουν προσφυγή (απόφαση Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 14, σκέψη 64· διάταξη Federolio κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 15, σκέψη 61).

8 Εν προκειμένω, η χορηγούμενη από τον κανονισμό εξαίρεση, που συνεπάγεται τη μη εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και, κατά συνέπεια, της συνισταμένης σε ακυρότητα κυρώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 81, παράγραφος 2, ΕΚ, αφορά τους προσφεύγοντες λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως επιχειρηματιών συνδεομένων με συμπράξεις κάθετου χαρακτήρα, όπως αφορά και όλους τους λοιπούς επιχειρηματίες που μετέχουν σε τέτοιες συμπράξεις. Ως προς την κατάσταση οικονομικής εξαρτήσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός αυτό δεν είναι ικανό να τους χαρακτηρίσει σε σχέση με κάθε άλλο επιχειρηματία.

9 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η BFB, μολοντί προβάλλει «κενά» στη διαδικασία διαβουλεύσεως που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν διεκδικεί κανένα ιδιαίτερο δικαίωμα διαδικαστικής φύσεως και δεν προβάλλει κανένα ίδιο συμφέρον, διακριτό από τα συμφέροντα των μελών της, το

οποίο θα είχε θιγεί από τον προσβαλλόμενο κανονισμό (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψεις 21 έως 24, και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 28 έως 30· διάταξη Federolio κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 15, σκέψη 61).

- 20 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες δεν ικανοποιούν μία από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 21 Ωστόσο, μολονότι δεν μπορούν να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι προσφεύγοντες διατηρούν τη δυνατότητα να προβάλουν την έλλειψη νομιμότητάς του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία αποφαινόμενοι τηρώντας το άρθρο 234 ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1998, C-70/97 P, Kruidvat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-7183, σκέψεις 48 και 49).

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 22 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.



Για τους λόγους αυτούς,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)**

διατάσσει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) **Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Azizi